

Magiczny
Kraków

Łukasz Skąpski

2012-05-07

(ur. 1958)

Absolwent Wydziału Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach (1977-1982), gdzie studiował m.in. w pracowni prof. Tadeusza Brzozowskiego. Od 2002 wykładowca na Wydziale Form Przemysłowych ASP w Krakowie. W 2006 roku obronił doktorat na Wydziale Komunikacji Multimedialnej ASP w Poznaniu. Współzałożyciel Supergrupy Azorro (od 2001, inni członkowie: Oskar Dawicki, Igor Krenz, Wojciech Niedzielko).

Łukasz Skąpski zajmuje się fotografią, malarstwem, instalacją, wideo. W jego twórczości, mimo dużej rozpiętości stylistycznej, wyróżnić można dwa nurty: "przyrodniczo-kontemplacyjny" i "społeczno-polityczny". Pierwsza kategoria to przede wszystkim prace bazujące na obserwacji natury, w swej wymowie bliskie sferze odczuć metafizycznych (RYSUNKI CIENIEM, 1993-1994; RYSUNKI ŚWIATŁEM SŁONECZNYM, 1994-2001; BEZ TYTUŁU, seria fotografii nieba, od 1996; BEZ TYTUŁU (KSIĘŻYC W PEŁNI), 2000).

"Moje świetlne prace poddają się przemijaniu z naturalną łatwością. Istnieją dopóki świeci słońce, dopóki wiatr nie przewróci patyków, nie zaleją ich fale lub nie zniszczy noga człowieka. Są stworzone po to, by przeminać, nie żeby trwać, podtrzymując złudzenie trwałości ludzkiej egzystencji. Paradoksalnie jednak, bardziej niż twory trwałe, odnoszą się do wieczności, do niezmienności praw rządzących naturą" (Łukasz Skąpski, katalog wystawy "16:00", Galeria Zderzak, Kraków 1994).

"Celem wykonania tych fotografii [nieba] jest pozbawianie ich rzeczywistej wartości reprezentacyjnej i zmianę ich w abstrakcyjne malarstwo. W skrócie istnieją trzy główne punkty odniesienia dla tych fotografii. Odnoszą się one do natury, malarstwa abstrakcyjnego, światła w jego znaczeniu symbolicznym" (Łukasz Skąpski).

"Księżyc, który wchodzi w ekran, przesuwa się i znika. Interesował mnie ruch trudny do zarejestrowania przez ludzkie oko, taki jak: ruch Słońca, ruch rosnących drzew. Ruch zauważalny w interwałach" (Łukasz Skąpski w rozmowie z Martą Lisok i Ewą Łączyńską, czerwiec 2006, maszynopis).

Do drugiej kategorii należą prace nawiązujące, w mniej lub bardziej ironiczny sposób do aktualnej rzeczywistości. W większości przypadków zrealizowane przez Skąpskiego w formie dokumentalnej lub paradokumentalnej, pozornie wydają się być realizacjami o bardziej czytelnej treści. Wśród bardzo licznej grupy realizacji podporządkowanych tej kategorii (m.in.: SZEREGLI, 1990-1991; MASZYNY, 2006) pojawia się projekt PRZEWODNIK PO KRAKOWIE (2006), będący filmowym portretem krakowskich osiedli oraz ich mieszkańców. Wśród jednakowych, szarych bloków przypadkowi przechodnie chwala swoje siedliska jako niezwykle atrakcyjne i przyjemne do mieszkania miejsca. Film jednoznacznie podkreśla zjawisko lokalnego patriotyzmu, niezwykle silnie zakorzenionego w naszej, ojczystej kulturze. Inną pracą wideo o charakterze krytycznym jest UND...? (2006), będący opowieścią o kraju, w którym jakość życia jest poniżej wszelkich dopuszczalnych norm. Chodzi oczywiście o Polskę. Podobnie jak w innych realizacjach (ŻYCIE, 2006) Skąpski piętnuje charakterystyczne dla Polaków malkontenctwo i skłonność do ciągłego narzekania.

"Powody, dla których zająłem się tematyką społeczną czy polityczną nie mają związku ani z ironią, ani z prześmiewczością, raczej z poczuciem obowiązku, uciążliwym poczuciem, że coś trzeba zrobić, żeby ten kraj nie pogrążył się w otchłani obskurantyzmu, korupcji [...]. Wiążą się z chęcią wyrażenia niezgody na to co się tu dzieje - milczenie jest cichą aprobatą. Myślę, że mógłbym to nazwać obywatelską troską" (Łukasz Skąpski).

Wybrane wystawy indywidualne: ZAŁATW DZISIAJ, Galeria Zderzak, Kraków (1988); SZEREGLI, Galeria Arsenał BWA, Białystok, Galeria Zderzak, Kraków (1991); KWESTIA PRZYPADKU, Galeria Studio, Warszawa (1995); UDOGODNIENIA DUCHOWE, Galeria Arsenał, Białystok, Galeria Stara, BWA Lublin (1997), Muzeum Rzeźby Współczesnej, CRP w Orońsku (1999); WSZYSTKO JUŻ BYŁO, Bunkier Sztuki, Kraków (2003); MASZYNY, Galeria ON, Poznań, Galeria Potocka, Kraków (2006); SZARA STREFA, Bunkier Sztuki, Kraków (2006).

Wybrane wystawy zbiorowe: BIENNALE SZTUKI NOWEJ, Zielona Góra (1985); GALERIE LAT 80-TYCH, Narodowa Galeria Sztuki Zachęta, Warszawa (1990); OGRÓD SZTUKI, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski, Warszawa (1993); FOTOGRAFIA - WEHIKUŁ SZTUKI, TWORZYWO SZTUKI, Bunkier Sztuki, Kraków (1996); UTOPIA I WIZJA, Muzeum Rzeźby Współczesnej, CRP w Orońsku (1999), Narodowa Galeria Sztuki Zachęta, Warszawa (2000); WOKÓŁ DEKADY. POLSKA FOTOGRAFIA LAT 90.", Muzeum Sztuki w Łodzi, Galeria FF, Łódź, Muzeum Narodowe, Wrocław, Galeria Bielska BWA, Bielsko-Biała (2002); NOVART.PL, Kraków (2002); X MIĘDZYNARODOWE BIENNALE SZTUKI MEDIÓW WRO 03, Wrocław (2003); PALIMPSEST MUZEUM, Biennale Sztuki w Łodzi,

**Magiczny
Kraków**

Muzeum Historii Miasta Łodzi (2004); BOYS, Bunkier Sztuki, Kraków (2005); SPOJRZENIA 2005, Narodowa Galeria Sztuki Zachęta, Warszawa (2005); FLUXUS EAST, Bunkier Sztuki, Kraków (2007); KWIATY NASZEGO ŻYCIA, Centrum Sztuki Współczesnej, Znaki Czasu, Toruń (2008).

Czytaj więcej:

Guzek Ł. "Wiązki w Galerii QQ", [w:] "Obieg" nr 6 (26) 1991, s. 25.

Janczyk M., "Błękitny polskiego nieba", [w:] "Fotografia" nr 12/2003.

"Łukasz Skąpski. Instalacje", katalog wystawy "Szeregi", Galeria Arsenał, BWA Białystok; Galeria Millenium, Rabka, wyd. Galeria Zderzak, Kraków 1992.

"Łukasz Skąpski. Szara strefa", katalog wystawy, Bunkier Sztuki, Kraków 2006.

"Nie wiem dlaczego robię sztukę, ale robię, bo to jest jak zaraza. Łukasz Skąpski opowiada Ryszardowi Ziarkiewiczowi o swojej pracy portrecisty i innych sposobach na przetrwanie", WWW.magazynsztuki.pl, 2002.

"Próbka realiów. Z Łukaszem Skąpskim rozmawia Magdalena Ujma" [w:] Kwartalnik Literacki "Kresy" nr 64, 2005.

"Przyglądać się temu, co się dzieje. Rozmowa Romana Lewandowskiego z Łukaszem Skąpskim", WWW.artpapier.pl nr 17 (41), 2005.

Słomczyński M., "Tysiące Mao, miliony Mao, a zderzak tylko jeden" [w:] "Czas" nr 141 (346), 21.06.1991.

Ujma M., "Portret grupowy z artystami na pierwszym planie - Polska łagodność i nuda, WWW.bunkier.com.pl, 2004.

Wasilewski M., "Maszyny", [w:] "Piktogram" nr 2, 2006.